

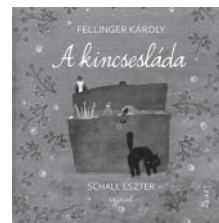
a nemzedéki konfliktusok világa, a modernizáció korszaka és posztmodern állapot. Tóth I. János elméleti fejtegetésében a társadalom felelős magatartásának hiányát emeli ki a demográfiai helyzet sok tekintetében aggasztó fejleményeinek etikai vonatkozásában. Szécsi Gábor a globális és lokális életszemlélet, együttélés és együttműködés metszési pontjaira mutat rá. Tari Annamária a túlzásba vitt internet- és mobilhasználat veszélyforrása-ira, én-torzító hatásaira hívja fel a figyelmet, mely kiemelten tanulságos olvasmány lehet az ifjúság számára. Akárcsak Losonc Alpár tanulmánya, mely a fogyasztói társadalom és ifjúsági lázadások problematikáját tárgyalja. Vass Vilmos nemcsak a globális nevelés általános elveit elemzi, hanem rámutat arra is, hogy paradigmájának megértésétől és egységes elfogadásától még nagyon messze vagyunk. Barcsi Tamás az 1968-as események ún. „Z” generációra való hatását vizsgálja a konformitás és lázadás relációjában. Márfa Molnár László a társadalom és internetet használó közösségek erkölcsi normáiba ad betekintést. Koller Zsófia az esszéirodalomra emlékeztetve hangsúlyozza, hogy az igazságos társadalmak iránti sóvárgás még nem veszett ki korunk emberéből.

A tanulmánykötet tanulságos és nagyon hasznos része a negyedik fejezet, melyben három empirikus vizsgálat eredményeivel ismerkedhetünk meg. Berényi Zoltán és Murányi István 14 európai országra kiterjedő, nagyszabású kutatásában azt vizsgálja, hogy miért vonzódnak a fiatalok a politikai szélsőségek iránt. Jancsák Csaba egy kisvárosi fiatalságának politikai szocializációs folyamatát mutatja be, mely során a munkanélküliség, a külföldi munkavállalási kényszer kerül előtérbe. Hamvas László szintén lokális szinten vizsgálja egy kistérség fiataljainak élethelyzeteit és jövőorientáltságát.

A kötetet végigolvasva tehát azt a konklúziót vonhatjuk le, hogy olyan hasznos és korabeli aktuális információkkal szolgál, melyek segítenek az olvasó számára megérteni az ifjúság sajátosságait, helyzetét és problémáit, illetve az őket fenyegető veszélyeket. A negatív tendenciák és hatásaik ismertetése vélhetőleg tudatosítja az ifjúsággal dolgozó szakemberekben, a politikai élet irányítóiban, de bármely érintett felnőtt olvasóban is, hogy mi is felelősek vagyunk fiataljaink jövőjéért, hiszen ők a megújulás, az innováció zálogai a jövőben.

N. JUHÁSZ TAMÁS

„EGYSZER VOLT..” A KINCSESLÁDA – RECENZÍÓ

Fellinger Károly *A kincsesláda* című kötete 2017-ben jelent meg az AB-Art Kiadó gondozásában. Ahogy azt a kötet végén olvashatjuk (Kovács Jolánka szavaival), a szerző a mátyusföldi népmeséket gyűjtötte össze, majd dolgozta fel. A kötetben olvasható mesék valóban hozzák a klasszikus formátumot, tehát az „egyszer volt, hol nem volt” formula megtalálható a művekben.

A kérdés az, hogy a mai felhozatalban szükség van-e az ilyen jellegű népies mesékre? Véleményem szerint mindenképpen, ugyanis megvan a maga bája annak, hogy ezekkel a formulákkal találkozhatunk – gondoljunk csak arra, hogy más megafranchise-ok is a népi motívumokból építkeznek: „régés-rég egy messzi-messzi galaxisban”. Ez pedig minket, felnőtteket is visszavihet a gyermekkorunk még nyugodt világába.

Schall Eszter rajzai tökéletesen passzolnak a tematikához, ügyesen megidézve a hagyományosabb népmesei gyűjteményekben látható illusztrációkat, bár tegyük azért hozzá, hogy ez a kötet nem feltétlenül a legfiatalabbaknak szól. Talán ennek is köszönhető, hogy a rajzok alkalmanként kissé sötétek, és kevésbé szolgálják a kicsik vizuális igényeit. Ez nem feltétlenül baj, mert igazán értékelni azok fogják, akik már találkoztak a népmesékkal.

De miért is lehet érdekes számunkra ez a kötet? A válasz egészen egyszerű: a kötetben nem csupán magyar nyelven olvashatók ezek a mesék, hanem angolul is, ez pedig olyan előny, amely mellett nem szabad elmenni. Részben azért, mert manapság számtalan olyan animátor dolgozik, aki más ország népmeséit is felhasználja – ezzel pedig könnyebb hozzáférhetőséget biztosít az alapanyagoknak, másrészt pedig a nyelvtanulásban is kifejezetten előnyös, hogy mindkét nyelven olvashatjuk az adott szöveget: ezeket pedig akár össze is hasonlíthatjuk.

Aki tehát kézbe veszi Fellingner Károly mesekönyvét, megtalálhatja a maga kis kincsét benne.

